

211

Nr.
van het arrest

nr. 2007/664
van het repertorium

nr. 1047 P 99
van het parket

A R R E S T

Het Hof van Beroep zitting houdende

te Antwerpen, negende kamer,

recht doende in correctionele zaken,

spreekt het volgende arrest uit:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen :

1.

nijveraar,
geboren te , op
wonende te

- beklagde -

2.

gepensioneerde,
geboren te , op
wonende te

- beklagde -

- beiden ter zitting vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie te ;

VERDACHT VAN :

te en te vastgesteld op 11 juni 1992.

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven of deze hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van :

eigendom van: - goederen beheerd door de ;

A/ Binnen de grenzen van een natuurgebied een grond te hebben gebruikt voor het doorvoeren van een reliëfwijziging en wijzigen van de vegetatie te weten een ovalen zandpiste te hebben aangelegd dewelke aan de buitenzijde werd opgehoogd met meer dan een halve meter en met aan de noord-oostzijde een rechte aanloopstrook

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 11 juni 1992 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 10.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

te en te vastgesteld op 2 juni 1993 tot de dag der dagvaarding

B/ bij inbreuk op artikel 5§1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning, waarop straf is gesteld bij artikel 39§1,1° van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijke ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, met name rijsholen, inrichtingen voor ruiters-, draf-, ren-, mensport, inrichtingen voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren : 2° klasse

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 03.11.1998,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 4.536 frank. De Bewaarder (get.

*** **

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op :

- 21 september 1999 door de beklaagden tegen al de schikkingen van het vonnis,
- 29 september 1999 door het Openbaar Ministerie tegen beide voornoemde beklaagden,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 14 SEPTEMBER 1999 door de 13e kamer (één rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te HASSELT dewelke, recht doende in correctionele zaken, besliste als volgt :

Stelt vast dat de ten laste gelegde feiten dienen te worden gepreciseerd als volgt : vanaf 11.06.1992 tot de datum van het bevel tot dagvaarden zijnde : 22.10.1998

Verklaart beklaagden plichtig aan deze feiten.

Veroordeelt de beklaagden voor deze vermengde feiten elk tot een geldboete van DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DRIEENTWINTIG DAGEN.

Verplicht de beklaagden, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, ieder tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, TELKENS gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat en dit conform het advies voor wat betreft de vegetatie- en de refiëfwijziging, en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 10.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Verwijst de beklaagden elk tot de helft van de kosten der publieke vordering, deze in totaal begroot op de som van 5.716 frank.

Legt aan elke veroordeelde, een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

Gelet op de behandeling dezer zaak in openbare terechtzitting van 17 december 2003 van dit Hof;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie te

Overwegende dat de hogere beroepen regelmatig zijn naar vorm en termijn;

Dat de feiten der tenlastelegging A voorheen strafbaar gesteld waren door de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw; dat de feiten vanaf 25 maart 1997 strafbaar gesteld waren door de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat de feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld zijn door de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd door het decreet van de Vlaamse Raad d.d. 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en door de decreten d.d. 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002 en 4 juni 2003 van de Vlaamse Raad houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging B sinds 1 september 1991 strafbaar zijn gesteld door artikel 39 van het Milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985; dat de indelingslijst bepaald werd door het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, gewijzigd door het Besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, laatst gewijzigd door het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 (Rubriek 32.4, Klasse 2);

Overwegende dat na hernieuwd onderzoek de ten laste van beklaagden gelegde feiten (zoals hierboven geactualiseerd) en zoals gepreciseerd in de tijd door de eerste rechter, bewezen zijn gebleven zowel onder de oude als onder de nieuwe wetsomschrijving; dat beklaagden hun schuld terzake ook niet betwistten en de plaatsen, voorwerp van de tenlastelegging, in hun oorspronkelijke toestand herstelden, zoals blijkt uit het proces-verbaal van vaststelling d.d. 10 november 2003 van de AR0HM afdeling overgemaakt met begeleidende brief van 27 november 2003 van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, zodat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Overwegende dat er geen aanleiding is om aan de beklaagden, die van 1986 (stuk 1d), feiten pas vastgesteld door de gemeentelijke politie in 1992 (stuk 1 f) tot eind de jaren 1990 dagelijks (stuk 8 a) gebruik maakten van de illegaal in natuurgebied (stuk 10 k) aangelegde piste over een afstand van 2 km en over een dertigtal percelen (stuk 12b) voor de training van hun paarden in het kader van een commerciële exploitatie, de de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen;

dat hiernavermelde geldboete rekening houdt met het 10 jaar na de bekeuring uitgevoerde herstel en het blanco strafregister van de beide beklaagden;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen :

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878 gewijzigd door de wet van 30 mei 1961 en door de wet van 11 december 1998,
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 en 65 van het Strafwetboek,
- 66 van het Decreet van 22 oktober 1996,
- 2, 99, 146, 147, 148, 160, 171, 197 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000, en zoals gewijzigd door de artikelen 4 en 10 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001, door artikel 7 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 8 maart 2002 en door het Decreet van de Vlaamse Raad van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,
- 5 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 6 februari 1991,
- 39 van het Milieuvergunningsdecreet d.d. 28 juni 1985,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950 gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001,
- 162, 185, 190, 194, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert de tenlasteleggingen zoals voormeld;

Bevestigt het bestreden vonnis enkel in zoverre het de beide beklaagden, onder precisering van de tijdsbepaling, schuldig verklaarde en wijzigend en opnieuw wijzende voor het overige;

Veroordeelt iedere beklaagde hoofdens de vermengde feiten A en B (zoals geactualiseerd en gepreciseerd) tot een geldboete van 300/40,3399 EUR te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op telkens **1.487,36 EUR** of een vervangende gevangenisstraf van telkens twintig dagen;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 1995;

Verplicht beide beklaagden tot betaling van een bijdrage van **TIEN EUR**, door verhoging met 40 opdecimen gebracht op telkens **VIJFTIG EUR**;

Legt iedere beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** ;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Veroordeelt beklaagden solidair in de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, in totaal begroot op **198,91 EUR**, hierin niet begrepen de kosten van de akte van hoger beroep van het Openbaar Ministerie welke ten laste blijven van de Staat;

De Nederlandse taal werd uitsluitend gebruikt;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de **negende** kamer van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** op

ELF FEBRUARI TWEEDUIZEND EN VIER,

waar aanwezig waren :

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Advocaat-generaal
Griffier